

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9569815
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 30/10/2014

Αριθμός απόφασης: 3506

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την από 28/07/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου/19-08-2014 ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, οδός, κατά της υπ' αριθμ. ειδ/σης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε. οικονομικού έτους 2014 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
4. Την υπ' αριθμ. ειδ/σης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Γ.Γ.Δ.Ε. οικονομικού έτους 2014 της οποίας ζητείται η ακύρωση ή τροποποίηση.
5. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης.
6. Την από 17/10/2014 εισήγηση του Α4 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 28/07/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμ. ειδοποίησης Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου της Γ.Γ.Δ.Ε., που εκδόθηκε τη 14/07/2014, δυνάμει της με αριθμ. υποβληθείσης, κοινής με τη σύζυγο, δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2014, προέκυψε στον προσφεύγοντα ποσό οφειλόμενου φόρου ύψους 1.136,75 ευρώ. Το ως άνω ποσό αποτελείται από τέλος επιτηδεύματος ποσού 650,00 ευρώ και φόρο επί τεκμαρτού εισοδήματος της συζύγου ποσού 486,75 ευρώ.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά τη μερική ή ολική ακύρωση ή την τροποποίηση της παραπάνω πράξης ισχυριζόμενος ότι:

1. Η ατομική επιχείρησή του έχει κλείσει από το 1997 έχοντας κηρύξει πτώχευση και ο ίδιος είναι άνεργος από το Μάρτιο του 2003.
2. Τόσο αυτός όσο και η σύζυγός του έχουν μηδενικά εισοδήματα.
3. Η μη ύπαρξη εισοδημάτων, και επομένως φοροδοτικής ικανότητας, καθιστά την επιβολή του φόρου σε βάρος του αντισυνταγματική.

Επειδή, με το άρθρο 31 του ν. 3986/2011 θεσπίστηκε η επιβολή ετήσιου τέλους επιτηδεύματος για τους επιτηδευματίες και τους ασκούντες ελευθέριο επάγγελμα κατά την 01.01.2011 και μετά, εφόσον τηρούν βιβλία Β' ή Γ' κατηγορίας. Ειδικότερα στην παράγραφο 1 του άρθρου 31 αναφέρεται: «Οι επιτηδευματίες και οι ασκούντες ελευθέριο επάγγελμα, εφόσον τηρούν βιβλία Β' ή Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ., υποχρεούνται σε καταβολή ετήσιου τέλους επιτηδεύματος, το οποίο ορίζεται ως εξής: α) Για τις επιχειρήσεις ή ελεύθερους επαγγελματίες που έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε τετρακόσια (400) ευρώ ετησίως. β) Για επιχειρήσεις ή ελεύθερους επαγγελματίες που έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε πεντακόσια (500) ευρώ ετησίως».

Επειδή, στην ΠΟΛ. 1149/20-06-2013 επίσης αναφέρεται: «με την τροποποίηση που επήλθε στο άρθρο 31 του ν. 3986/2011 με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 10 του ν. 4110/2013, από το οικονομικό έτος 2013 και μετά, αυξάνεται το τέλος επιτηδεύματος ως εξής:γ) Για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως...».

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, όπως διευκρινίστηκε με την ΠΟΛ. 1149/20-06-2013, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής τέλους επιτηδεύματος οι επιχειρήσεις, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, και οι ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν την δραστηριότητά τους αποκλειστικά σε χωριά, όπως προβλέπονταν πριν από την έναρξη του

σχεδίου «Καποδίστριας», με πληθυσμό ως πεντακόσιους κατοίκους και νησιά έως 3.100 κατοίκους, εκτός κι αν είναι τουριστικοί τόποι. Με την ΑΥΟ - ΠΟΛ. 1167/2011 ορίστηκε για τον προσδιορισμό του πληθυσμού να λαμβάνεται υπόψη η απογραφή του 2001 και ως τουριστικοί τόποι να θεωρούνται αυτοί που περιλαμβάνονται στο ΠΔ 899/76 όπως τροποποιήθηκε με το ΠΔ 664/77. Επίσης εξαιρούνται ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και η ατομική άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι περιπτώσεις ατομικών επιχειρήσεων εφόσον για τον επιτηδεύματά υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του, ως έτος δε συνταξιοδότησης νοείται το 65ο έτος της ηλικίας.

Επειδή στην παράγραφο 2 του άρθρου 31 αναφέρεται ότι σε «περίπτωση διακοπής της δραστηριότητας μέσα στη χρήση, το τέλος επιτηδεύματος περιορίζεται ανάλογα με τους μήνες λειτουργίας της επιχείρησης ή της άσκησης του επαγγέλματος και ότι χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε (15) ημερών λογίζεται ως μήνας». Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 4 της Υπουργικής Απόφασης ΠΟΛ. 1167/02-08-2011, με την οποία ρυθμίστηκαν τα θέματα για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους επιτηδεύματος, ο υπολογισμός του τέλους επιτηδεύματος γίνεται με βάση τα στοιχεία που τηρούνται στο Μητρώο. Ακόμα, όπως διευκρινίζεται στην ΠΟΛ. 1149/20-06-2013, η μη άσκηση δραστηριότητας, και επομένως η μη υποχρέωση καταβολής του τέλους, αναγνωρίζεται μόνο με υποβληθείσα δήλωση διακοπής εργασιών στη Δ.Ο.Υ., ακόμη κι αν αυτή υποβλήθηκε εκπρόθεσμα. Διευκρινίζεται επίσης ότι, η ημερομηνία της διακοπής εργασιών είναι μία και μοναδική (καταληκτική), δεν τροποποιείται και οι φορολογούμενοι δεν δύνανται να την αντικαταστήσουν με μια προγενέστερη ούτως ώστε να απαλλαχθούν από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος.

Επειδή, υπόχρεοι προς καταβολή του τέλους, είναι τόσο οι επιτηδευματίες και ελεύθεροι επαγγελματίες που δε βαρύνονται με φόρο εισοδήματος (είτε επειδή δήλωσαν εισόδημα κατώτερο του αφορολογήτου ορίου είτε επειδή είχαν, κατά περίπτωση, μεγάλες εκπτώσεις από το φόρο), όσο και οι λοιποί που βαρύνονται με φόρο εισοδήματος (είτε μικρότερο είτε μεγαλύτερο του παγίως οριζόμενου τέλους) (βλ. ΣΤΕΟΛ. 2527/2013).

Επειδή, βάσει των ανωτέρω, δεν προβλέπεται εξαίρεση από το τέλος επιτηδεύματος των επιτηδευματιών που βρίσκονται σε κατάσταση πτώχευσης, παρά μόνο εφόσον έχει υποβληθεί δήλωση διακοπής εργασιών, κάτι που σύμφωνα με τη γνωμοδότηση 14/2008 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους μπορεί να γίνει είτε από το σύνδικο πτώχευσης είτε από τον πτωχεύσαντα μετά την ανάκτηση από αυτόν του δικαιώματός του διοίκησης της πτωχευτικής περιουσίας. Επομένως ο προσφεύγων, επιτηδεύματίας με ημερομηνία έναρξης την, εφόσον δεν έχει υποβάλει δήλωση διακοπής εργασιών έως την 31/12/2013, σύμφωνα με το σύστημα TAXIS και δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις της υποχρέωσης καταβολής του τέλους επιτηδεύματος, όπως αυτές αναφέρονται στην παρ. 3 του άρθρ. 31 του ν. 3986/2011, υποχρεούται στην καταβολή του. Η καταβολή αυτή, όπως προαναφέρθηκε, δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι τα φορολογητέα εισοδήματά του για την υπό κρίση περίοδο είναι μηδενικά, καθόσον η ύπαρξη ή μη

φορολογητέου εισοδήματος δεν αποτελεί προϋπόθεση για την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 2238/1994 «Το συνολικό εισόδημα προσδιορίζεται, κατ' εξαίρεση, με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογουμένου και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό των δαπανών που προσδιορίζεται κατά τα επόμενα άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό καθαρό εισοδημάτων κατηγοριών Α' έως Ζ'. Το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο στην περίπτωση αυτή προσδιορίζεται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 19».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 2238/1994 «θ) Η ελάχιστη ετήσια αντικειμενική δαπάνη του φορολογούμενου ορίζεται σε τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ προκειμένου για τον άγαμο και σε πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για τους συζύγους που υποβάλλουν κοινή δήλωση εφόσον δηλώνεται πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 2238/1994 «Για τον προσδιορισμό του αντικειμενικού εισοδήματος με βάση τη συνολική ετήσια δαπάνη του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που συνοικούν και τους βαρύνουν λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

α) Η αντικειμενική δαπάνη, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας ορίζεται κλιμακωτά, για τα ογδόντα (80) πρώτα τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο...

β) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, που εκτιμάται με βάση τα τετραγωνικά μέτρα μιας ή περισσοτέρων ιδιοκατοικούμενων ή μισθωμένων δευτερευουσών κατοικιών, καθώς και των βοηθητικών χώρων αυτών, ορίζεται στο ένα δεύτερο (1/2) της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης όπως αυτή ορίζεται στην περίπτωση α'...»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 2 του ν. 2238/1994 «Το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής δαπάνης, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, μπορεί να αμφισβητηθεί από τον φορολογούμενο όταν αυτό είναι μεγαλύτερο από την πραγματική δαπάνη του φορολογούμενου και των μελών που τον βαρύνουν, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από τον υπόχρεο με βάση πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία. Τέτοια περιστατικά συντρέχουν ιδίως στο πρόσωπο των υπόχρεων, οι οποίοι: α) υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους στις Ένοπλες δυνάμεις, β) είναι φυλακισμένοι, γ) νοσηλεύονται σε νοσοκομείο ή κλινική, δ) είναι άνεργοι και δικαιούνται βοήθημα ανεργίας, ε) συγκατοικούν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης, λόγω αποδεδειγμένης συμβολής στις δαπάνες αυτές των συγγενών τους με την προϋπόθεση ότι οι τελευταίοι αυτοί έχουν εισόδημα από εμφανείς πηγές, στ) είναι ορφανοί ανήλικοι οι οποίοι έχουν στην κυριότητά τους επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης από κληρονομιά του πατέρα ή της μητέρας τους και ζ) προσκομίζουν στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι για λόγους ανώτερης βίας πραγματοποίησαν δαπάνη μικρότερη από την αντικειμενική. Όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις αυτές, ο φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλει μαζί με τη δήλωσή του και τα αναγκαία δικαιολογητικά για την απόδειξη

των ισχυρισμών του. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ελέγχει την αλήθεια των ισχυρισμών και την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων του φορολογούμενου και μειώνει ανάλογα την ετήσια αντικειμενική δαπάνη, στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία...». Εν προκειμένω ο προσφεύγων, δεν εμπίπτει σε κάποια από τις ανωτέρω εξαιρέσεις για την μη εφαρμογή του τεκμαρτού προσδιορισμού του εισοδήματος με βάση τις δαπάνες διαβίωσης.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 2238/1994 οι φορολογούμενοι έχουν υποχρέωση δήλωσης αποδείξεων αξίας μέχρι 25% του συνολικού ετήσιου εισοδήματός τους για τα εισοδήματα που δεν υπερβαίνουν τα 42.000 ευρώ και φορολογούνται με την κλίμακα των μισθωτών-συνταξιούχων. Σε περίπτωση μη συγκέντρωσης και δήλωσης του απαιτούμενου ποσού αποδείξεων επιβάλλεται φορολογική ποινή και συγκεκριμένα: «Στην περίπτωση που δεν προσκομίζεται το απαιτούμενο ποσό αποδείξεων αγορών, τότε ο φόρος προσαυξάνεται κατά τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου ποσού αποδείξεων, με ανώτατο όριο τις δέκα χιλιάδες πεντακόσια (10.500) ευρώ και του προσκομισθέντος ποσού αποδείξεων, η οποία πολλαπλασιάζεται με συντελεστή 22%. Εξαιρούνται της υποχρέωσης προσκόμισης αποδείξεων οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην αλλοδαπή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα λοιπά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 του ΚΦΕ, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας, σε ψυχιατρικά καταστήματα και οι φυλακισμένοι». Ο προσφεύγων δεν εμπίπτει σε κάποια από τις ανωτέρω εξαιρέσεις, επομένως όφειλε να προσκομίσει αποδείξεις ποσού 2.212,50 ευρώ, προκειμένου να μην του επιβληθεί η προσαύξηση φόρου αποδείξεων ποσού 486,75 ευρώ.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτ. /19-08-2014 ενδικοφανούς προσφυγής του,
ΑΦΜ:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Ποσό Πληρωμής: 1.136,75 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την υπ' αριθμ. ειδ/σης Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (ΑΧΚ .../...) της Γ.Γ.Δ.Ε. και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**α.α.
ΚΑΚΙΩΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).